

AFGØRELSE

(Varmeforsyning)

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

Offentliggøres i anonymiseret form

KLAGE FRA (...) over
AFGØRELSE FRA Energitilsynet af 3. februar 2010
OM afvisning af klage.

24. september 2010

J.nr.: 1021-256

Eksp.nr.: 50822

ALP-EKN

NÆVNETS Nævnensformand Poul K. Egan
SAMMEN- Næstformand, professor dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen
SÆTNING Professor, cand.jur. & Ph.D. Bent Ole Gram Mortensen
I SAGEN Professor, cand.jur. & Ph.D. Birgitte Egelund Olsen
Direktør Per Søndergaard.

NÆVNETS Energitilsynets afgørelse af 3. februar 2010 stadfæstes.
AFGØRELSE

(...)(herefter benævnt klager) har ved brev af 15. februar 2010 indbragt Energitilsynets afgørelse af 3. februar 2010 for Energiklagenævnet. Ved afgørelsen fandt Energitilsynet, at sagen angik et civilretligt forhold og derfor lå uden for Energitilsynets kompetence, samt at klager ikke var klageberettiget i forhold til et generelt spørgsmål om tariffastsættelsen i forsyningsvirksomheden.

Sagens baggrund

Klager fremsendte ved brev af 18. januar 2010 en klage til Energitilsynet over Bedsted Fjernvarme A.m.b.a.'s beregning af fast afgift for klagers ejendom beliggende [XXX]. Energitilsynet afviste denne klage ved afgørelsen af 3. februar 2010.

Sagen drejer sig om, hvordan den faste årlige afgift for Bedsted Fjernvarme A.m.b.a.'s varmforsyning af klagers ejendom skal beregnes med hensyn til nogle erhvervsandele i ejendommen, der ikke længere anvendes erhvervs-mæssigt. Det fremgår af oplysningerne i sagen, at klagers ejendom er et en-familiehus, og at det i BBR-registeret fremgår, at der er en erhvervsdel på ca. 238 m². Klager har oplyst, at man ikke længere anvender denne del af bygningen til erhverv.

Det fremgår af klagen, at det ikke er fastsættelsen af den faste tarif, der klages over, men at det er tolkningen af denne, der klages over. Klager har oplyst, at Bedsted Fjernvarme A.m.b.a. i perioden fra 1995 og frem til 1. juni 2009 har beregnet den faste afgift med 2,5 enheder: det vil sige 2,5 gange den årlige faste pris pr. enhed (den faste afgift). Bedsted Fjernvarme har ved brev den 10. september 2009 meddelt klager, at der fra 1. juni 2009 fremover alene skal betales fast afgift for ejendommen med 1,5 enheder. Klager er enig med Bedsted Fjernvarme i, at den faste afgift beregnes med 1,5 enheder. Klager mener ikke, at forholdene har ændret sig siden 1995 og ønsker derfor at få tilbagebetalt fast afgift for årene 1995 – 2009, hvor der årligt er opkrævet 1 enhed for meget i fast afgift.

24. september 2010

J.nr.: 1021-256

Eksp.nr.: 50822

ALP-EKN

Side 2 af 14

Ved afgørelsen afviste Energitilsynet at tage stilling til klagen over Bedsted Fjernvarmes beregning af den faste afgift for klagers ejendom. Energitilsynet fandt, at der var tale om en civilretlig uenighed mellem klager og Bedsted Varmeforsyning, som Energitilsynet ikke har kompetence til (mulighed for) at tage stilling til. Energitilsynet vejledte klager om, at private varmekunder i stedet kan indbringe sådanne civilretlige spørgsmål for Ankenævnet på Energiområdet, og at erhvervsdrivende varmekunder må anlægge en sag ved domstolene. Energitilsynet besluttede samtidig følgende:

”[...]

På baggrund af jeres henvendelse har Energitilsynet imidlertid besluttet at tage det offentligretlige spørgsmål om, hvorvidt Bedsted Fjernvarme A.m.b.a.'s generelle regel om grundlaget for beregning af fast afgift kan anses for at være i overensstemmelse med Energitilsynets retningslinier op til bedømmelse.

[...]”.

Energiklagenævnet forstår Energitilsynets afgørelse således, at Energitilsynet har oprettet en tilsynssag, hvor Energitilsynet vil undersøge om Bedsted Fjernvarmes tarifblad for faste afgifter er i overensstemmelse med varmforsyningsloven, jf. varmforsyningslovens¹ § 21, stk. 4, herunder om Bedsted Fjernvarmes tarifiering af fast afgift er i overensstemmelse med Energitilsynet og Energiklagenævnets praksis på området.

Energitilsynet besluttede endvidere, at klager ikke har status som part i sagen om den generelle tariffastsættelse for faste afgifter ved Bedsted Fjernvarme. Energitilsynet vurderede, at klager ikke har en interesse i sagen om den generelle tariffastsættelse, der adskiller sig fra den interesse, som andre varmekunder har i Bedsted Varmeforsynings forsyningsområde. Energitilsynet

¹ Lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 om varmforsyning med senere ændringer.

fandt, at klager derfor ikke har en sådan individuel interesse i tilsynssagen, der er påkrævet for, at man kan få partsstatus i sagen.

Det fremgår af klagen til Energiklagenævnet, at klager ikke er enig med Energitilsynet i, at klager ikke har en individuel interesse i sagen.

Energiklagenævnet forstår på denne baggrund klagen således:

1) Klager mener, at den faste afgift for årene 1995 til 2009 alene burde beregnes med 1½ enhed og ikke 2½ enhed som sket. Klager ønsker i den forbindelse for meget betalt fast afgift for årene 1995 – 2009 tilbagebetalt.

2) Klager ønsker at få status som part i den tilsynssag, som Energitilsynet har indledt for så vidt angår tarifbladet/den generelle tariffastsættelse for Bedsted Fjernvarmes faste afgifter.

24. september 2010

J.nr.: 1021-256

Eksp.nr.: 50822

ALP-EKN

Side 3 af 14

Den påklagede afgørelse

Energitilsynet afviste ved afgørelse den 3. februar 2010 at tage stilling til klagen. Af afgørelsen fremgår følgende:

”[...]

Klage over beregning af fast afgift hos Bedsted Fjernvarme A.m.b.a.

I har henvendt jer til Energitilsynet med en klage over Bedsted Fjernvarmes beregning af fast afgift for jeres ejendom.

Energitilsynet administrerer reglerne i varmforsyningslovens kapitel 4 (priskapitlet). Energitilsynet udfører det offentligtligte tilsyn med varmforsyningernes priser og leveringsbetingelser.

I henhold til lovens § 21, stk. 4, kan tilsynet gribe ind, hvis priser, tariffer eller betingelser generelt kan anses for er urimelige eller i strid med lovens bestemmelse om omkostningsbestemte priser.

Det ligger derimod uden for Energitilsynets kompetence at tage stilling til civilretlige spørgsmål, dvs. spørgsmålet om, hvorvidt den konkrete anvendelse overfor en varmemeforbruger må anses som urimelig.

Da jeres klage vedrører Bedsted Fjernvarmes konkrete beregning af fast afgift for jeres ejendom, og dermed reglerne konkrete anvendelse, ligger det uden for Energitilsynets kompetence at tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt det er urimeligt, at Bedsted

fjernvarme A.m.b.a. overfor jer stiller krav om betaling af fast afgift for et erhvervslejemål, som I oplyser ikke kan anvendes til erhvervslejemål.

Energitilsynet må derfor afvise at tage stilling til jeres klage.

For private forbrugere er der mulighed for at indbringe civile spørgsmål for Ankenævn på Energiområdet. For erhvervsdrivende må disse spørgsmål henvises til afgørelse ved domstolene.

På baggrund af jeres henvendelse har Energitilsynet imidlertid besluttet at tage det offentligretlige spørgsmål om, hvorvidt Bedsted Fjernvarme A.m.b.as generelle regel om grundlaget for beregning af fast afgift kan anses for at være i overensstemmelse med Energitilsynets retningslinier op til bedømmelse.

24. september 2010

J.nr.: 1021-256

Eksp.nr.: 50822

ALP-EKN

Side 4 af 14

Vurdering af spørgsmålet om klageberettigelse

Kredsen af klageberettigede er ikke nærmere fastlagt i varmesynsloven. Det er derfor de almindelige forvaltningsretlige regler, der regulerer, hvem der kan klage til Energitilsynet. Efter disse regler er det et krav, at man har en væsentlig og individuel interesse i det spørgsmål der indbringes for Energitilsynet.

Det er Energitilsynets vurdering, at I ikke har en interesse i sagen, som adskiller sig fra den interesse, som andre slutbrugere i forsyningsområdet i Bedsted kunne have.

I har efter tilsynets vurdering ikke en individuel interesse i sagen og er derfor ikke klageberettigede i forhold til et generelt spørgsmål om tariffastsættelsen i forsyningsvirksomheden.

Partsstatus

Der stilles samme krav til partsstatus som til klageberettigelse og partstatus. På denne baggrund er det sekretariatets holdning, at I ikke er parter i en sag for Energitilsynets om tariffastsættelsen i Bedsted Fjernvarme A.m.b.a.

[...]"

Klagers bemærkninger og synspunkter

Til støtte for klagen over Energitilsynets afgørelse af 3. februar 2010 har klager navnlig anført følgende:

- Der klages over tolkningen af tariffastsættelsen og ikke selve tariffastsættelsen.

- Klager er uenig i Energitilsynets afgørelse om, at klager ikke har en individuel interesse i sagen. Individuel betyder særpræget/ejendommeligt, og det er ejendommeligt, at Bedsted Fjernvarme A.m.b.a. har opkrævet 2 ½ gange fast afgift for ejendommen årligt fra 1995 til 1. juni 2009.
- Det fremgår af skrivelse af 10. september 2009 fra Bedsted Fjernvarme A.m.b.a., at den korrekte opkrævning er 1 ½ gange fast afgift om året.

Bedsted Fjernvarme A.m.b.a.'s bemærkninger og synspunkter

Bedsted Fjernvarme A.m.b.a. er ikke kommet med bemærkninger til sagen.

Energitilsynets udtalelse til sagen

Det er Energitilsynets opfattelse, at tilsynets afgørelse af 3. februar 2010 om manglende klageberettigelse til Energitilsynet bør stadfæstes. Til støtte herfor har Energitilsynet navnlig anført følgende vedrørende spørgsmålet om klageberettigelse:

- Kredsen af klageberettigede er ikke nærmere fastlagt i varmeforsyningsloven. Det er derfor de almindelige forvaltningsretlige regler, der regulerer, hvem der kan klage til Energitilsynet. Efter disse regler er det et krav, at man har en væsentlig og individuel interesse i det spørgsmål, der indbringes for Energitilsynet.
- Det er Energitilsynets vurdering, at klagerne ikke har en interesse i sagen, som adskiller sig fra den interesse, som andre slutbrugere i forsyningsområdet i Bedsted kunne have. Klagerne har derfor efter tilsynets vurdering ikke en individuel interesse i sagen og er derfor ikke klageberettigede i forhold til et generelt spørgsmål om tariffastsættelsen i forsyningsvirksomheden.

Vedrørende spørgsmålet om partsstatus har Energitilsynet navnlig anført følgende:

- Der stilles samme krav til partsstatus som til klageberettigelse og partstatus. På denne baggrund er det Energitilsynets holdning, at klagerne ikke er parter i en sag for Energitilsynets om tariffastsættelsen i Bedsted Fjernvarme A.m.b.a. Energitilsynets gav klagerne klagevejledning for så vidt angår spørgsmålet om klageberettigelse og partstatus i den generelle sag for Energitilsynet.
- Energitilsynet har ved den påklagede afgørelse alene taget stilling til, om klagerne kan anses for klageberettigede og parter i en sag, om

24. september 2010

J.nr.: 1021-256

Eksp.nr.: 50822

ALP-EKN

Side 5 af 14

hvorvidt Bedsted Fjernvarmes tarifiering af fast afgift kan anses for at være i overensstemmelse med Energitilsynets og Energiklagenævnets praksis på området.

- Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt Bedsted Fjernvarmes konkrete beregning af fast afgift for klagerens ejendom, og hvorvidt klagerne eventuelt er berettiget til tilbagebetaling af for meget betalt fast afgift, som klagerne har indbragt for Energiklagenævnet, er dette efter Energitilsynets opfattelse civilretlige spørgsmål, som ligger udenfor Energitilsynets offentligretlige kompetenceområde. Energitilsynet har derfor ikke taget stilling til disse spørgsmål.
- På baggrund af klagerens henvendelse har Energitilsynet, som anført, taget det offentligretlige spørgsmål om tarifieringsmåden op til bedømmelse, og det er i denne sag, at Energitilsynet ikke finder, at klagerne har partsstatus og er klageberettigede.

24. september 2010

J.nr.: 1021-256

Eksp.nr.: 50822

ALP-EKN

Side 6 af 14

Vedrørende Energiklagenævnets praksis på området har Energitilsynet navnlig anført følgende:

- Energiklagenævnet har ved en række afgørelser præciseret praksis med hensyn til, hvem der er berettigede til at klage til Energiklagenævnet over Energitilsynets og andre førsteinstansers afgørelser. Fælles for afgørelserne er, at Energiklagenævnet anvender de almindelige forvaltningsretlige regler om, hvem der kan påklage førsteinstansers² afgørelser til Energiklagenævnet. Efter disse regler er det et krav, at man har en væsentlig og individuel interesse i den påklagede afgørelse. Energiklagenævnet fandt i de nævnte sager, at ingen af klagerne havde en tilstrækkelig væsentlig og individuel interesse i de påklagede afgørelser og derfor ikke var klageberettigede, hvorfor Energiklagenævnet afviste at behandle klagerne. I de fleste sager finder Energiklagenævnet, at klageren alene har en afledt interesse i de påklagede afgørelser, og at denne afledede interesse ikke var tilstrækkelig væsentlig til at medføre status som klageberettiget. I alle sagerne vurderer Energiklagenævnet, at klageren ikke har en individuel interesse. Energiklagenævnet vurderer konkret i alle sagerne, at de påklagede afgørelser vedrører hele kredsen af forbrugere i de pågældende selskaber³. Energiklagenævnet vurderede i alle sager konkret, at det ikke på baggrund af sagernes oplysninger kunne lægges til grund, at de pågældende klager skulle være særligt berørt i forhold til den øvrige kreds af forbrugere. I flere af sagerne har førsteinstansen rejst sagen i anledning af

² Energistyrelsen, Energitilsynet og kommunalbestyrelser.

³ Forbrugerkredsen varierer i sagerne fra ca. 260 til ca. 300.000.

en henvendelse fra den forbruger, der efterfølgende påklagede førsteinstansens afgørelse til Energiklagenævnet. Energiklagenævnet bemærker hertil, at dette forhold ikke ændrer ved vurderingen af, om klagerens interesse kan anses for at være tilstrækkelig væsentlig og individuel.

- I Energiklagenævnets afgørelse af 14. april 2008 (j.nr. 21-564)⁴ bemærker nævnet, at en personlig moralsk eller mere generel præget ideel interesse ikke i sig selv er tilstrækkelig.
- Energitilsynet har på baggrund af ovenstående bl.a. vurderet de verse-rende sager, som er rejst i anledning af en henvendelse fra en bor-ger/forbruger, med henblik på at tage konkret stilling til, hvilken for-valtningsretlig partsstatus den pågældende har.
- Energitilsynet fastholder, at klagerne på baggrund af ovennævnte for-hold ikke er klageberettigede i den generelle sag vedrørende Bedsted Varmeværks tariffer, og at behandlingen af det konkrete spørgsmål om grundlaget for beregning af fast afgift for klagernes ejendom er et civil-retligt spørgsmål, der ligger udenfor Energitilsynets kompetence.

24. september 2010

J.nr.: 1021-256

Eksp.nr.: 50822

ALP-EKN

Side 7 af 14

Retsgrundlaget

Reglerne om, hvad der er Energitilsynets opgave, fremgår af elforsyningslo-vens⁵ § 78, stk. 1. Af denne bestemmelse fremgår følgende:

”[...]

Energitilsynet

§ 78. Til varetagelse af tilsyns- og klagefunktion på energiom-rådet nedsætter transport- og energiministeren et Energitilsyn. Energitilsynet behandler ikke klager vedrørende civilretlige tvister. [...]”

Energitilsynet behandler således ikke såkaldte civilretlige tvister, jf. § 78, stk. 1, 2. punktum.

I lovforarbejderne⁶ til bestemmelsen i § 78, stk. 1, 2. punktum, forklares føl-gende om Energitilsynets kompetence til at behandle klager og om begrebet civilretlige tvister:

⁴ Afgørelsen er offentliggjort på Energiklagenævnets hjemmeside www.ekn.dk.

⁵ Lovbekendtgørelse nr. 1115 af 8. november 2006 om elforsyning med senere æn-dringer.

⁶ Bemærkningerne til nr. 82 (§ 78, stk. 1) til lovforslag nr. L 236 fremsat den 21. april

”[...]

Med bestemmelsen fastsættes en udtrykkelig afgrænsning af Energitilsynets kompetence, hvorefter tilsynet ikke skal behandle klager vedrørende civile tvister. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at konkrete klager vedrørende civile mellemværender mellem en energiforbruger og et selskab kan behandles ved et eventuelt godkendt, privat ankenævn på energiforsyningsområdet og ikke ved Energitilsynet. Ændringen forudsættes sat i kraft samtidig med oprettelsen af et godkendt, privat ankenævn på energiforsyningsområdet. Økonomi- og erhvervsministeren kan med hjemmel i elforsyningslovens § 78, stk. 3, fastsætte nærmere regler om afgrænsningen af Energitilsynets kompetence.

24. september 2010

J.nr.: 1021-256

Eksp.nr.: 50822

ALP-EKN

Afgrænsningen af Energitilsynets kompetence baserer sig på sondringen mellem civile og offentlige tvister. Den fastsatte kompetenceafgrænsning gælder i forhold til alle civile klager, herunder også klager fra erhvervsdrivende. I hvilket omfang ankenævnet behandler civile klager fra forbrugende erhvervsdrivende fastsættes i ankenævnets vedtægter, som vil indgå i grundlaget for økonomi- og erhvervsministerens godkendelse efter lov om forbrugerklager, jf. lovens kapitel 2.

Side 8 af 14

Den enkelte forbrugers retsstilling i forhold til et energiselskab hviler på både privatretlige regler (f.eks. aftalelov, købelov mv.), offentlige regler (f.eks. markedsføringslov, prismærkningslov mv.) og offentlige regler på energiområdet (energiforsyningslovene). Erhvervsdrivendes overtrædelser af de offentlige regler fører dog først og fremmest til sanktioner, som er tillagt den pågældende tilsynsmyndighed i love, typisk påbud, forbud og bøder – uden at overtrædelserne automatisk har civile konsekvenser i forholdet mellem forbrugeren og selskabet.

Et godkendt, privat ankenævn på energiforsyningsområdet vil på grundlag af de privatretlige regler, f.eks. aftalelov, købelov, formueretlige grundsætninger, erstatningsregler, herunder den rets skabte erstatningspraksis, produktansvarslov mv. kunne behandle civile klager vedrørende det konkrete civile mellemværende mellem forbrugeren og selskabet. I et vist omfang kan offentlige regler inddrages i sagens afgørelse, hvis de har betydning for den konkrete civile tvist.

Energitilsynet vil også efter oprettelsen af et privat ankenævn på energiområdet skulle varetage den del af det offentligretlige tilsyn med selskabernes overholdelse af energilovgivningen, som tilsynet i dag er tillagt i lovgivningen. Det karakteristiske for tilsynet med offentligretlige regler er, at tilsynsmyndighedens sanktioner er fremadrettede, dvs. tilsynet konstaterer en ulovlig tilstand og giver pålæg om at ændre denne tilstand med virkning for fremtiden.

På baggrund af sondringen mellem civilretlige og offentligretlige tvister vurderes det, at et eventuelt privat ankenævn eksempelvis skal kunne behandle klager om konkrete mellemværender mellem forbrugere og selskaber vedrørende måler- og anlægsfejl, restanceinddrivelse og betalingsbetingelser, fastsættelse af acontobetaling, flytteafregning og ejerskifte, udmeldelse/udtræden af forsyningsvirksomheder, varsling af prisforhøjelser, ejer/lejerhæftelse samt etablering af direkte kundeforhold samt leveringskvalitet og betalinger for ændring af leveringsomfang. Energitilsynet vil imidlertid som offentligretlig tilsynsmyndighed fortsat være beføjet til også på disse områder at meddele påbud om at bringe eventuelle ulovlige forhold i overensstemmelse med energilovgivningen samt at anvende de øvrige sanktionsmuligheder, som tilsynet er tillagt i lovgivningen.

En tæt koordinering og orientering skal sikre et effektivt samspil mellem Energitilsynets og et privat ankenævns aktiviteter bl.a. med henblik på at sikre, at det private ankenævns afgørelser i en række konkrete sager kan føre til en generel fremadrettet indgriben fra Energitilsynets side, samt at klager vedrørende rent offentligretlige tvister undergives behandling i Energitilsynet uden unødigt forsinkelse.

”[...]

Af elforsyningslovens § 80 fremgår endvidere, at Energitilsynet enten kan behandle og afgøre en sag på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage:

”[...]

§ 80. Energitilsynet kan behandle og afgøre sager på eget initiativ eller på grundlag af en anmeldelse eller en klage.

[...]”

Varmeforsyningsloven regulerer i lovens kapitel 4 priser og betingelser for levering af bl.a. fjernvarme. Af lovens § 21 fremgår følgende:

24. september 2010

J.nr.: 1021-256

Eksp.nr.: 50822

ALP-EKN

Side 9 af 14

”[...]

§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for de af § 20 og § 20 b omfattede ydelser skal med angivelse af grundlaget herfor anmeldes til et af transport- og energiministeren nedsat tilsyn (Energitilsynet) efter regler fastsat af tilsynet.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan bestemme, at visse sager ikke skal anmeldes.

Stk. 3. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser, der ikke er anmeldt som foreskrevet efter stk. 1, er ugyldige.

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

”[...]

24. september 2010

J.nr.: 1021-256

Eksp.nr.: 50822

ALP-EKN

Side 10 af 14

Afgørelser truffet af myndighederne efter varmforsyningsloven eller regler udstedt i medfør heraf, kan efter varmforsyningslovens § 26, stk. 1, indbringes for Energiklagenævnet. Bestemmelsen er sålydende:

”[...]

Kapitel 6

Klage, Energiklagenævn m.v.

§ 26. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af kommunen, transport- og energiministeren eller Energitilsynet efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til loven.

[...]”

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Ad. Energitilsynets mulighed for at behandle klagen (kompetence)

Energitilsynet har afvist at behandle klagen både for så vidt angår den konkrete beregning af den faste afgift for klagers ejendom i årene 1995 – 2009 som for spørgsmålet om tilbagebetaling af for meget betalt fast afgift i disse år.

Energiklagenævnet bemærker hertil, at Energitilsynet er nedsat i medfør af elforsyningsloven § 78, stk. 1. Af bestemmelsen fremgår, at der til varetagelse af tilsyns- og klagefunktion på energiområdet nedsættes et Energitilsyn. Det fremgår dog også af bestemmelsen, at Energitilsynet ikke kan behandle såkaldte civilretlige tvister (privatretlige tvister), jf. § 78, stk. 1, 2. punktum.

Lovforarbejderne til denne bestemmelse bidrager til afgrænsningen af, hvornår der foreligger en civilretlig tvist, som Energitilsynet ikke kan tage stilling til.

Varmeforsyningsloven og de øvrige love, som Energitilsynet fører tilsyn med, indeholder ikke på samme måde som elforsyningsloven specifikke bestemmelser om Energitilsynets tilsyns- og klagefunktion. Det er dog Energiklagenævnets opfattelse, at de generelle bestemmelser i elforsyningslovens §§ 78 og 80 om Energitilsynets funktioner og nedsættelse finder anvendelse på Energitilsynet som sådan, uafhængig af, hvilket lovområde Energitilsynet konkret behandler sager efter. Energiklagenævnet har herved lagt vægt på, at Energitilsynet blev nedsat med hjemmel i elforsyningsloven, og at det derfor er naturligt, at generelle bestemmelser om Energitilsynets funktioner m.v. findes i elforsyningsloven. Det følger ligeledes af ordlyden af elforsyningslovens § 78, stk. 1, at Energitilsynet varetager tilsyns- og klagefunktioner på *energiområdet*.

24. september 2010

J.nr.: 1021-256

Eksp.nr.: 50822

ALP-EKN

Side 11 af 14

Energitilsynets mulighed for at behandle klager er derfor afgrænset på samme måde inden for elforsyningslovens og varmforsyningslovens område. Energitilsynet kan således ikke behandle civilretlige tvister uanset, om sagen angår elforsyning eller varmforsyning.

Det er Energiklagenævnets opfattelse, at der er tale om et civilretligt forhold, når en forbruger og et fjernvarmeværk indgår en aftale om levering af fjernvarme. Forholdet mellem de to parter er reguleret af anlæggets leveringsbetingelser og den indgåede aftale. Forsyningsanlæggets priser og leveringsbetingelser skal dog anmeldes til Energitilsynet for at være gyldige. Aftalen vil som udgangspunkt angå forbrugerens køb og anlæggets levering af en energiydelse/varme. Tvister (uenighed) mellem et selskab og en forbruger om fortolkning af aftalemæssige forhold med videre mellem parterne er et eksempel på en civilretlig tvist.

Energiklagenævnet er på denne baggrund enig med Energitilsynet i, at mellemværendet mellem klager og Bedsted Varmeforsyning om den konkrete beregning af den faste afgift for perioden 1995 – 2009, der ikke angår den offentlige retlige regulering i varmforsyningsloven af selve tariffastsættelsen, samt klagers krav mod Bedsted Varmeforsyning om tilbagebetaling af for meget betalt fast afgift i denne periode begge er civilretlige tvister mellem parterne, som Energitilsynet ikke har mulighed for at behandle, jf. elforsyningslovens § 78, stk. 1, 2. punktum.

Efter det ovenfor anførte stadfæstes Energitilsynets afgørelse for denne del.

Energiklagenævnet bemærker i denne forbindelse, at private forbrugere kan indbringe civile tvister med energiforsyningsvirksomheder for Ankenævnet på Energiområdet.

Klager fra erhvervsdrivende kunder om energiforsyning, der leveres til erhvervsvirksomheder, kan i et vist omfang behandles af Ankenævnet på Energiområdet, hvis klagen ikke adskiller sig væsentligt fra en klage i et privat kundeforhold. Ankenævnet er et privat ankenævn, der behandler klager, der angår køb og levering af energiydelser fra energiforsyningsvirksomheder (civile tvister). Ankenævnet på Energiområdet vurderer spørgsmålet om, hvorvidt en klage kan behandles af ankenævnet.

Energiklagenævnet kan ikke henvise klagen til Ankenævnet på Energiområdet, da der er tale om et privat ankenævn, jf. forvaltningslovens⁷ § 7, stk. 2, modsætningsvis. Klager må således selv kontakte ankenævnet. Energiklagenævnet bemærker endvidere, at Ankenævnet på Energiområdets afgørelser ikke kan påklages til Energiklagenævnet. Ankenævnet på Energiområdet kan kontaktes på telefon 72 26 82 00 eller pr. e-mail: post@energianke.dk. Nærmere oplysninger om ankenævnet fremgår på dette ankenævns hjemmeside: www.energianke.dk.

Ad Partsstatus

Energitilsynet har taget sagen om Bedsted Varmeforsyning A.m.b.a.'s tarifiering af den faste afgift op til bedømmelse ved en tilsynssag. Energitilsynet afviser i den påklagede afgørelse, at klager er part i tilsynssagen. Energitilsynet bemærker i den forbindelse, at klagers interesse i sagen ikke adskiller sig fra den interesse, som varmeværkets øvrige forbrugere har i sagen. Energitilsynet afviser således, at klager har en væsentlig og individuel interesse i sagen. Energitilsynet har i sine bemærkninger til klagen uddybet tilsynets begrundelse herfor.

Klager ønsker at få status som part i sagen. Energitilsynets afvisning af, at klager er part i sagen, er en afgørelse, der kan indbringes for Energiklagenævnet.

Energitilsynet kan enten selv tage initiativ til en sag, eller en sag kan oprettes på grundlag af en anmeldelse eller en klage, jf. elforsyningslovens § 80.

Varmeforsyningsloven indeholder ikke regler om, hvem der kan anses for parter i sager, der behandles efter loven eller regler udstedt i medfør af loven. En nærmere fastlæggelse af kredsen af parter i Energitilsynets generelle tilsynssag må derfor ske ud fra de almindelige forvaltningsretlige regler.

⁷ Lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007 med senere ændringer.

24. september 2010

J.nr.: 1021-256

Eksp.nr.: 50822

ALP-EKN

Side 12 af 14

Efter disse regler kræves en væsentlig og individuel interesse i sagen for at man kan anses for part i sagen. Begge betingelser skal være opfyldte, før man kan anses som part. At pågældende skal have en væsentlig interesse i sagen indebærer, at betydningen af afgørelsen i sagen for den pågældende skal være af en vis styrke og intensitet. En moralsk eller mere generel præget interesse er således ikke i sig selv tilstrækkelig. En interesse skal imidlertid – udover at være væsentlig – også være individuel. Det betyder, at den pågældende afgørelse skal være mere indgribende over for den, der berøres af afgørelsen i forhold til andre personer. Hvis en større kreds berøres på samme måde af en afgørelse, har de enkelte personer således ikke en individuel interesse i sagen. Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i den forvaltningsretlige litteratur og i praksis. Der kan bl.a. henvises til "Forvaltningsret" af Hans Gammeltoft-Hansen m.fl., 2. udgave 2002, Jurist- og Økonomforbundets forlag side 67 ff.

24. september 2010

J.nr.: 1021-256

Eksp.nr.: 50822

ALP-EKN

Side 13 af 14

Klager har som varmemeforbruger indgået aftale med Bedsted Fjernvarme A.m.b.a. om levering af varme. Energitilsynets tilsynssag angår tarifieringen af den faste afgift generelt for forsyningsområdets varmekunder. Henset til den forholdsmæssige størrelse, som den faste afgift udgør ud af den samlede varmeregning, kan det ikke udelukkes, at klager har en væsentlig interesse i tarifieringen af den faste afgift og dermed i tilsynssagen.

På den anden side skal interessen i sagen – udover at være væsentlig – også være individuel. Energiklagenævnet finder efter en konkret vurdering, at klager ikke har en sådan individuel interesse i sagen, at det kan begrunde partsstatus. Energiklagenævnet har herved lagt vægt på, at Energitilsynets tilsynssag berører alle varmemeforbrugere i forsyningsområdet, der betaler fast afgift. Kredsen af varmemeforbrugere, der berøres af Energitilsynets tilsynssag, er derfor omfattende. Det kan ikke på baggrund af sagens oplysninger lægges til grund, at klager vil blive særligt berørt i forhold til de øvrige varmemeforbrugere. Dette understøttes af, at klagers ejendom er et enfamilieshus med tilknyttede erhvervsdele, der ikke anvendes. Klager er således ikke storkunde hos Bedsted Fjernvarme A.m.b.a. (forbrugere med et ekstraordinært stort forbrug). Klagers interesse i Energitilsynets generelle sag vedrørende Bedsted Fjernvarme A.m.b.a.'s tarifiering af faste afgifter er således ikke individuel.

Det forhold, at det var klagers henvendelse til Energitilsynet, der gav anledning til, at tilsynet undersøger det pågældende forhold nærmere, ændrer ikke ved, at klagers interesse i sagen ikke kan anses for tilstrækkelig individuel.

Da klager ikke har en individuel interesse i sagen, kan klager ikke anses som part i Energitilsynets generelle sag vedrørende Bedsted Fjernvarme A.m.b.a.'s faste afgifter.

Energiklagenævnet stadfæster herefter Energitilsynets afgørelse om, at klager ikke er part i Energitilsynet generelle sag om tariffastsættelse i Bedsted Fjernvarme A.m.b.a.

Energiklagenævnets afgørelse

Herefter stadfæstes Energitilsynets afgørelse af 3. februar 2010.

Sagen har været behandlet på Energiklagenævnets møde den 13. september 2010.

Afgørelsen er truffet af Energiklagenævnet i henhold til § 26 i lov om varmeforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 med senere ændringer.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter tilslutningsbekendtgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jfr. tilslutningsbekendtgørelsens § 21, stk. 5.

Afgørelsen er sendt til Bedsted Fjernvarme A.m.b.a. og Energitilsynet.

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form på Energiklagenævnets hjemmeside.

P. N. V.

Poul K. Egan
Nævnformand

/ Henrik Chieu
Sekretariatschef

24. september 2010

J.nr.: 1021-256

Eksp.nr.: 50822

ALP-EKN

Side 14 af 14